

העם

תפילה חדשה

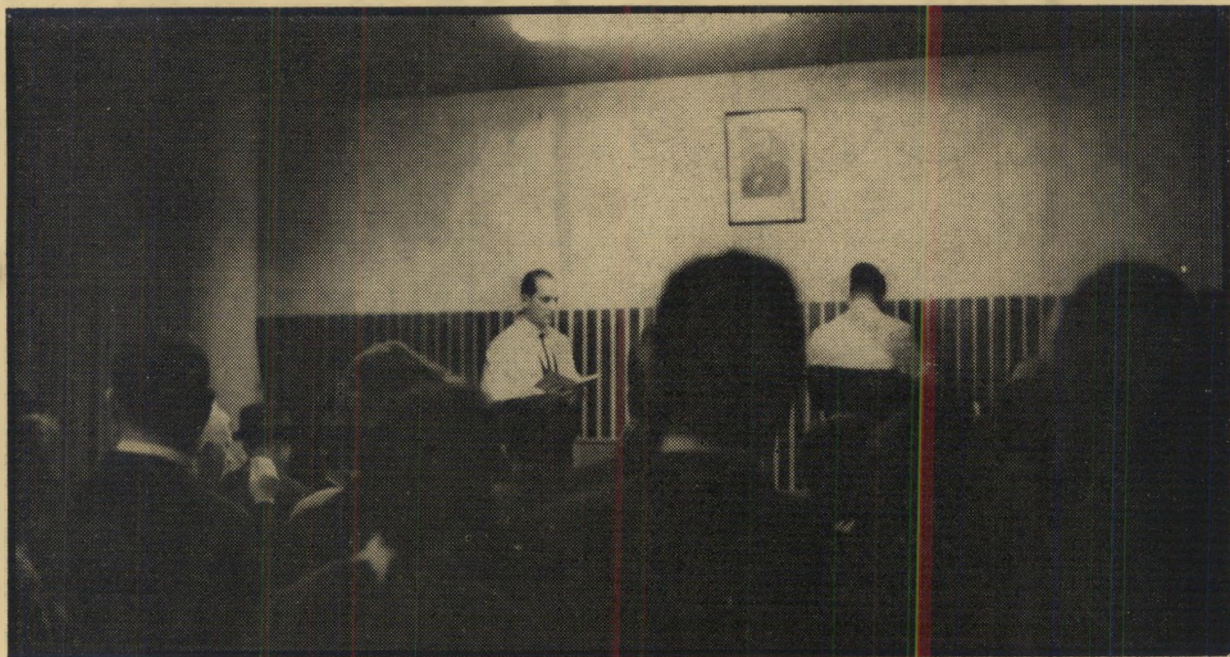
רק אורחים תמימים האמינו עד עתה, כי קדושת דת היא שמכלכלת את ענייני גיהם של עסקני המפלגות הדתיות. ה' שבוע יכלו גם אורחים אלה להיווכח, כי בין הכפיה הדתית לבין רוחה של הדת היהודית אין ולא כלום. כי המפלגות הדתיות אינן נלחמות רק נגד האזרחים החילוניים, אלא מוכנות גם לרמוס יהודים דתיים ויראיי-שמיים, אם אלה עלולים לסכן את שלטונן.

ההוכחה לכך ניתנה בתל-אביב, בבניין בני ברית.

סיגריה ומכונות. ביום הששי, ב' שעות הערב, התכנסו באולם בני ברית כ-150 אורחים לתפילה. היו אלה החברים הראשונים בסניף התל-אביבי של הקהילה ליהדות מתקדמת, ההולך ומוקם בימים אלה.

המתפללים, המוכרים יותר בשם ריפור' מים, כילו למעלה משעה בתפילה, המור' כבת מקטעים מסורתיים, מתוספות חדשות שחברו עליידי המתפללים עצמם, ומשרה והקראה של שירים נודעים מפרי-עטם של משוררים כיהודה הלוי וביאליק.

הנשים והגברים התפללו בצחצח. מדי פעם יצאו כמה מהם אל המסדרונות כדי לעשן, ובתום התפילה נכנסו אחדים ל' מכונותיהם הפרטיות, נסעו בהן לבתיהם. כי עקרונותיהם של הריפורמים מתבססים על סובלנות ועל התאמת דת-ישראל ל' עידן.

מתפללים רפורמיים בבית בני-ברית בתל-אביב *

חזיר - כן! רפורמי - לא!

וזמן החדש. הם מתנגדים מושבעים של כפיה דתית ושל התארגנות-דתית במיסגרת מפלגות.

פעולת-הנגד לא איחרה לבוא. כשנודע ל' מזכיר הכללי של בני ברית, יצחק אל-פסי, כי אחד מפקידיו השכיר את האולם ברחוב קפלן לריפורמים, מיהר להודיע כי ההשכרה היא חד-פעמית. מנהל-הבית קיבל הוראה מפורשת לא להשכירו פעם נוספת. ליהודים הריפורמים לא היה כלל ספק מי עומד מאחורי ההחלטה. הסביר אותה אבטרוני תבל, חבר וועד הקהילה הרפורמית בתל-אביב: "הרדיפות נגדנו אינן חדשות. בחיפה, למשל, כשנודו חברינו ממקום ל' מקום כדי להתפלל, היו המפלגות הדתיות רופות אותנו ללא רחמים. באחת הדתות ניות גילה לנו ראש העיריה, אבא חושי, כי הדתיים מוכנים להתפשר איתו, במיטג רת הקואליציה העירונית, על כל דבר: גם על תחבורה, וגם על חזיר. רק על דבר אחד הם לא ויתרו: על זריקתנו מכל מקום אפשרי."

הרדיפה המתפשטת. ראש הקהילה הריפורמית בתל-אביב, הרב משה נגר, (המשך בעמוד 12)

(המשך מעמוד 6)
ג'ורג' פיגון, פיגון היה מעורב בפרשה זו מראשיתה, נכה בשעת חטיפתו של בן-ברקה ובשעה שהיבא לפני שריהפנים המא' רוקאי, הגנרל מוחמד עופקיר. פיגון הודיע טלפונית לכמה עתונאים, כי ראה את עופ' קיר דוקר את בן-ברקה למחת. הוא לא סיפר היכן הוטמנה הגופה.

כתום שלוש הימים, מצאה אמנם המש' טרה את פיגון בדירתו בפאריס. אבל הוא היה מת, הריצפה היתה מגואלת בדם, ולידו היה אקדח. "התאבד", הודיעה המשטרה, "נרצח כדי להשתיקו" היה פסק-הדין של דעת-הקהל.

אחיות שירותים. שותפי עופקיר היו שוטרים וסוכני הש"ב הצרפתי. הם חטפו את בן-ברקה והביאו אותו להילה של סוכן הש"ב אנטואן לופז. במרתף של וילה זו ביצע הרצח.

תוך מהלך החקירה הסתבר, כי לופז דיווח למינה עליו בש"ב הצרפתי על כל שליבי תכנון החטיפה. הוא אף טילפן אליו, לאחר ביצוע החטיפה, ומסר לו על ה' מיבצע.

הממונה, ז'אן לרואה, המכונה "פניביל" בשירות, מסר על כך למפקדו, הגנרל הממונה על כל שירותי הבטחון. אבל שניים אלה לא מצאו לנכון לפעול נגד המעורבים בחטיפה וברצח.

הסיבה הישירה לרצח היתה קשורה ב' מדיניות-הפנים במארוקו. זמן קצר לפני החטיפה העניק המלך חסן חנינה לבן-ברקה, כצעד ראשון לשובו למולדתו ול' עידן.

הקמת קואליציה מתקדמת, בהשתתפות מג' היגיי האיגודים הסוציאליסטיים. קואליציה כזו היתה מסכנת את שלטון הימין, אשר נציגו המושלם הוא יוחמד עופקיר, שר הפנים ומפקד שירותי-הבטחון של מארוקו. רצח בן-ברקה מנע חילופי השלטון.

עופקיר קיבל את עזרת השירותים ה' מקבילים בצרפת, כי שירותים אלה מהווים גם במולדתם גרעין הריאקציה הימנית-בטחונית. הם קיח, כי אפשר יהיה ל' ששטש את עקבות הפשע - וכמעט הצ' ליתו בכך, לולא עקשנותו של השופט זולינגר.

הזעקה הציבורית שקמה לא הותירה ל' גנרל דה-גול ברירה. הוא פטר את ראש הש"ב, העביר את השירות כולו ממשרד ראש-הממשלה למשרד הכוחות המזוינים, כדי להבהיר כי מעתה לא יתערבו שירותי הבטחון בעניינים פוליטיים. ממשלתו אף נק' טה צעד חסרת-תקדים בהיסטוריה הדיפלומטית המודרנית: היא הוציאה פקודת-מעצר בינלאומית נגד עופקיר, שתוצאתה החדתית היתה - ניתוק היחסים הדיפלומטיים עם מארוקו.

* איתם קיימה ממשלת-ישראל קשרים הדוקים.

• **המתיחות בין ארצות-הברית וישראל, על רקע התביעה האמריקאית להעמיר תחת פיקוחה את המחקר האטומי בי-ישראל, תגבר ותגיע לממדים חריפים ביותר.**

• **דחיית התביעה האמריקאית עליידי ישראל עשויה להגיע את ממשלת ווישנינגטון לנקוט בצעדים תקיפים. ארצות-הברית לא**

רק תפעיל סנקציות כלכליות נגד ישראל,

• **הדתיים מכינים משבר קואליציוני. אם הממשלה לא תאשר**

תוך השבוע הקרוב את חוק התשריר, המעניק סמכות בלעדית לשר-הדתות לגבי ניהול בתי-העלמין וסדרי-הקבורה, יודיעו השרים הדתיים שהם עומדים לפרוש מן הממשלה. סמכויותיו של שר-הדתות לגבי קיום השירותים הדתיים במדינה, כולל הקבורה, בוטלו כתוצאה מפסק-דין של בית-המשפט העליון. עתה תובעים הדתיים לחדש את סמכויות השר עליידי חקיקת חוק תשריר. מפ'ם מתנגדת לתביעה זו, והדבר נמצא בדיון ועדת השרים לענייני פנים ושירותים. הדתיים בטוחים כי האיום במשבר ממשלתי עשוי להניע את שותפי הקואליציה להיענות לתביעתם.

• **גורמים בעלי השפעה במפא"י יעשו נסיון להחזיר את**

פינחס לבון לתפקיד מזכיר ההסתדרות. תוך הימים הקרובים יחליטו מוסדות מפא"י על ביטול הדחתו של לבון, וייתכן שהחלטה זו תסלול את הדרך לקראת העמדתו מחדש של לבון בראש ההסתדרות. לוי אשכול, שאינו מאושר מהתגברות כוחו והשפעתו של פינחס ספיר במפא"י, ינסה להפעיל את לבון כמישקל נגדי. בביצוע תוכנית זו תתמוך גם אחדות-העבודה, הרואה בספיר גורם המחליש את שותפות המערך.

• **יוקם מוסרי-ג למערך, בראשותה של גולדה מאיר. מוסד**

זה יהווה מעין מזכירות משותפת לשני חלקי המערך, והוא יפעל ל'

מען מיזוג מלא בין מפא"י לבין

אחדות-העבודה.

• **ד"ר משה אבידור, הי**

מנהל-הכללי של הסוכנות היהודית, יפרוש מתפקידו. במקומו יתמנה משה ריבלין, המכהן עתה כמזכיר-כללי של הסוכנות. אבידור יתמנה כשגריר ישראל ב' דניה.

• **עורך "ג'רוסלם פוסט"**

טר לוריא, וחברת המערכת לאה ברידור, הנחשבים ל' תומכים של רפ"י, יורחקו כפי הנראה מתפקידיהם, כי עיקבות מהפכה שמפא"י תבצע ביומון. החלק המכריע של

מניות העתון נמצא בידי גורמים

כאלה (ההסתדרות ועוד), שלמפא"י

שליטה כמעט מוחלטת עליהם. מפא"י

תשתלט תחילה על החלק המינהלי

של היומון, ורק לאחר-מכן תחליף

חלק מחברי המערכת.

• **יצחק ברוקאי, מראשי**

"העובד הציוני", ייבחר כי

מזכיר המפלגה הליברלית

העצמאית, במקומו של יצ'

חק ארצי, שנבחר כחבר הנהלת הסוכנות היהודית.

• **המלצות ועדת פראוור לרפורמה במיכנה בית-הספר**

היסודי - ייגנזו. נוכח ההתנגדות הנמרצת של הסתדרות-המורים לא יבצע משרד-החינוך את הרפורמות בחינוך שהומלצו על-ידי הוועדה המיוחדת, בראשותו של פרופסור יהושע פראוור. לעומת זאת ינסה שר-החינוך לשכנע את ראשי הסתדרות-המורים, להסכים לביצוע-שורה של תיקונים ושינויים נסיוניים במערכת בתי-הספר ביישובי העולים ובעיירות-הפיתוח.

• **מוסדות כמו "אורט" והג'וינט יפסיקו לשלם תוספת**

יוקר לעובדיהם, וכן לא ישלמו הטבות-שכר ורטרואקטיביות שהומלצו עליידי ועדת הורוביץ. ראשי מוסדות אלה יודיעו, כי תקציבם הבנוי בראשית השנה אינו מאפשר להם להכניס בו שינויים, כתוצאה מההתנגדות הבלתי-פוסקת בסולם השכר. ההודעה על אי-תשלום התוספות וההפרשים עשויה להביא לידי סיכסוכי-עבודה קשים וממושכים במוסדות השונים של אורט ושל מלבן.

• **באין מזכיר במפא"י, ישוב יוגבר כוחו של שרגא נצר.**

האיש החזק, שמעמדו התרופף בגלל היסטוריו בימי התפלגות רפ"י, משתלט מחדש על מנגנון המזכירות הארצית של המפלגה. מאז הבחירות לכנסת הופקדה למעשה המזכירות, ורק הוא מעסיקני השורה הראשונה טורח לספל בעניין המפלגה. עלייתו הראשונה במנגנון המפלגה באה אף היא בתנאים דומים, אחרי הבחירות לכנסת הרביעית.